

<i>Sygn. akt</i>	<i>III AUa 308/17</i>
------------------	-----------------------

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **11 stycznia 2018 r.**

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

	Przewodniczący:	SSA Ewa Preneta-Ambicka (spr.)
	Sędziowie:	SSA Barbara Gonera SSO del. Bożena Błachowicz
	Protokolant	st. sekr. sądowy A. K.

po rozpoznaniu w dniu **11 stycznia 2018 r.**

na rozprawie

sprawy z wniosku **H. G. i R. G. (1)**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w J.**

o ustalenie obowiązku ubezpieczenia

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku **Sądu Okręgowego w Krośnie**

z dnia(...) . sygn. akt (...)

oddala apelację

Sygn. akt III AUa 308/17

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 11 stycznia 2018 r.

Decyzją z dnia 16 listopada 2016 r. nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w J. stwierdził, że wnioskodawczyni H. G., jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność, będącą współnikiem spółki jawnej, podlega

obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym emerytalnemu, rentowemu i wypadkowemu od 9 sierpnia 2016 r. Jako podstawę prawną rozstrzygnięcia zawartego w decyzji wskazano przepisy art. 83 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 6 ust. 1 pkt. 5, art. 12 ust. 1, oraz art. 13 pkt. 4 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tj. Dz. U. z 2016 r. poz.963). W uzasadnieniu podano, że H. G. od dnia 9 sierpnia 2016 r. poza prowadzeniem pozarolniczej działalności gospodarczej w (...) Spółka Jawna nie posiada innych obowiązkowych tytułów ubezpieczenia, a ta nie została wykreślona z Krajowego Rejestru Sądowego i nadal tam jest ujawniona z informacją, że od dnia 9 sierpnia 2016 r. jest w upadłości likwidacyjnej, choć jest ustanowiony syndyk. W ocenie ZUS, w przypadku wspólników spółki jawnej, obowiązek ubezpieczeń emerytalnego i rentowych powstaje od dnia uzyskania statusu wspólnika tej spółki i istnieje do dnia utraty tego statusu. Na obowiązek ubezpieczeń osoby prowadzącej pozarolniczą działalność nie ma wpływu okoliczność braku osiągnięcia przychodów przez spółkę. Skutkiem uprzedniego organ rentowy ustalił, że wnioskodawczyni podlega obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym w systemie osób prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą od daty zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych do nadal, pomimo ogłoszenie upadłości spółki i ustanowienia syndyka masy upadłości.

H. G. złożyła odwołanie od powyższej decyzji, w którym wniosła o jej zmianę i ustalenie, że od dnia 9 sierpnia 2016 r. nie pozostaje w obowiązkowym ubezpieczeniu emerytalnym, rentowym i wypadkowym, jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą będąc (...). B. R. G., ponieważ z dniem 9 sierpnia 2016 r. sąd ogłosił upadłość likwidacyjną spółki, której nadal jest wspólnikiem, lecz od tego dnia utraciła prawo zarządu oraz możliwość korzystania z mienia wchodzącego do masy upadłości i rozporządzania nim. Dodała przy tym, że od dnia 9 września 2016 r. jest osobą zarejestrowaną jako bezrobotna, z prawem przez okres 6 miesięcy do zasiłku dla bezrobotnych, wskazując, że kwestia wpisów i wykreśleń z KRS jest określeniem ram legalizacji spółki, jako podmiotu gospodarczego, co nie oznacza, że w tym czasokresie spółka faktycznie działała.

Decyzją z dnia 18 listopada 2016 r. nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w J. powołując się na powyższe przepisy wymienione w decyzji nr (...) oraz dodatkowo na przepis art. 9 ust. 1 i ust. 2a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych stwierdził, że R. G. (1) podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowemu i wypadkowemu, jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą będąc wspólnikiem spółki jawnej od 9 sierpnia 2016 r. do 31 sierpnia 2016 r.

i od 13 listopada 2016 r., a także, że nie podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu emerytalnemu, rentowemu i wypadkowemu, jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą będąc wspólnikiem spółki jawnej od 1 września 2016 r. do 12 listopada 2016 r. W uzasadnieniu organ rentowy podał, że wnioskodawca w dniu 9 sierpnia 2016r. wyrejestrował się z ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego, jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą, a od dnia 1 września 2016 r. został zgłoszony do ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego, jako pracownik spółki (...), (...) spółka jawna w J. w upadłości likwidacyjnej reprezentowanej przez syndyka i w zatrudnieniu tym pozostawał do 12 listopada 2016 r. Następnie od 13 listopada 2016 r. do 30 listopada 2016 r. pracował w tej spółce na podstawie umowy zlecenia. Zakład podkreślił, że spółka (...) nie została wykreślona z Krajowego Rejestru Sądowego i nadal tam pozostaje jedynie z informacją, że od dnia 9 sierpnia 2016 r. pozostaje w upadłości likwidacyjnej i jest ustanowiony syndyk.

Wnioskodawca R. G. (1) złożył odwołanie od tej decyzji wnosząc o jej zmianę, podnosząc te same argumenty, co H. G..

W odpowiedzi na odwołania Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w J. wskazał, że podtrzymuje zajęte w sprawie stanowiska i wniósł o oddalenie odwołań, z przyczyn identycznych z podanymi w uzasadnieniach kwestionowanej decyzji.

Zarządzeniem z dnia 18 stycznia 2017 r. na zasadzie art. 219 k.p.c. Sąd Okręgowy w Krośnie połączył obie sprawy do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia.

Wyrokiem z dnia (...)r. (...) Sąd Okręgowy Sąd Pracy

i Ubezpieczeń Społecznych w Krośnie zmienił zaskarżone decyzje w ten sposób, że stwierdził, że H. G. i R. G. (1), jako osoby prowadzące pozarolniczą działalność gospodarczą będące wspólnikami spółki jawnej nie podlegają

obowiązkowym ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowemu i wypadkowemu w okresie od dnia 9 sierpnia 2016 r. Wydając powyższe rozstrzygnięcie Sąd Okręgowy ustalił, że H. G. jak i R. G. (1) są współnikami (...) spółka jawna w upadłości likwidacyjnej, oraz że w dniu (...)r. Sąd Rejonowy w Rzeszowie Wydział V Gospodarczy ogłosił upadłość likwidacyjną tej spółki ustanawiając syndyka masy upadłości w osobie J. Z.. Dalej Sąd wyjaśnił, że spornym w sprawie jest czy od dnia ogłoszenia upadłości

i ustanowienia syndyka masy upadłości współnicy podlegają obowiązkowemu ubezpieczeniu emerytalnemu, rentowemu i wypadkowemu, jako osoby prowadzące pozarolniczą działalność gospodarczą, dalej działalność tą prowadzą. Odwołując się do ustaleń faktycznych Sąd przypomniał treść przepisu art. 61 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. prawo upadłościowe (Dz. U.

z 2016 r. poz., 2171) który stanowi, że z dniem ogłoszenia upadłości majątek upadłego staje się masą upadłości, która służy zaspokojeniu wierzycieli upadłego, oraz art. 75 ww. ustawy, który stwierdza, że z dniem ogłoszenia upadłości upadły traci prawo zarządu oraz możliwość korzystania z mienia wchodzącego do masy upadłości i rozporządzania nim. Powoduje to nową jakość współników spółki jawnej, ponieważ zarząd nad majątkiem upadłej przejmuje syndyk i kończy się domniemanie prawne wynikające z art. 234 k.p.c., art. 9 ust. 1 i 1a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. 2015/121) Sąd wskazał, że pracownicy spełniający jednocześnie warunki do objęcia ich obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi z innych tytułów są obejmowani ubezpieczeniami tylko z tytułu stosunku pracy a tylko wyjątkowo pracownik, którego podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe z tytułu stosunku pracy w przeliczeniu na okres jednego miesiąca jest niższa niż minimalne wynagrodzenie za pracę, podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym z innych tytułów. W dalszej części rozważań Sąd Okręgowy przywołał, jako w pełni aktualne stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w wyroku z dnia 10 grudnia 1997 r. sygn. akt II UK 392/97, oraz wyroku z dnia 15 marca 2012 r. sygn. akt II UK 159/11 i odwołując się do uwag zawartych w tym orzeczeniu stwierdził, że upadły nie jest osobą prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą i wobec tego nie podlega ubezpieczeniom społecznym gdyż z chwilą ogłoszenia upadłości, upadły traci zarząd

z mocy samego prawa, a zarząd nad nim przejmuje syndyk. Jako niezasadne ocenił Sąd Okręgowy stanowisko organu rentowego. Skoro upadły przestaje wykonywać działalność tak jak tego wymaga przepis art. 13 pkt. 4 ustawy systemowej, to z dniem ogłoszenia upadłości

i ustanowienia syndyka masy upadłości współnicy upadłej spółki nie podlegają obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym. Powyższe ustalenia i wnioski skutkowały uwzględnieniem odwołań przez Sąd Okręgowy, jako w pełni zasadnych na podstawie art. 477⁽¹⁴⁾ § 2 k.p.c.

Od powyższego wyroku organ rentowy złożył apelację, wnosząc o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie odwołań ubezpieczonych w całości, względnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania, oraz o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego za I i II instancję według norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazał, że zaskarżony wyrok narusza przepisy prawa procesowego tj. art. 233 § 1 kpc poprzez dokonanie dowolnej, a nie swobodnej oceny materiału dowodowego zebranego w sprawie, a w konsekwencji pominięcie istotnej części materiału dowodowego w postaci dowodu z zeznań słuchanych w sprawie stron, w części, w której zeznali oni, że po ogłoszeniu upadłości spółka (...), R. G. (1) w upadłości likwidacyjnej z siedzibą w J. nie zaprzestała prowadzenia działalności gospodarczej, oraz naruszenie prawa materialnego tj. art. 6 ust. 1 pkt 5 w zw. z art. 8 ust. 6 pkt 4 w zw. z art. 13 pkt 4 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2016 r., poz. 963 z późn. zm.), poprzez przyjęcie, że obowiązkowe podleganie ubezpieczeniom społecznym przez współnika spółki jawnej wynika z rzeczywistego wykonywania przez współnika działalności gospodarczej, rozumianej jako posiadanie przez niego prawa zarządu oraz możliwości korzystania z mienia spółki, w sytuacji, gdy prawidłowa jest wykładnia, zgodnie z którą, wykonywanie pozarolniczej działalności gospodarczej przez współnika spółki jawnej wynika z samego faktu posiadania statusu współnika spółki prowadzącej działalność gospodarczą.

Wnioskodawcy wnieśli o oddalenie apelacji. Zarzucili, że postanowieniem z dnia

(...) Sygn. Akt (...) w/w Sąd określił obowiązki, jakie winien wykonać wyznaczony syndyk w sprawie wykonania procesu likwidacyjnego. Podniesiono, że proces upadłościowy jest zjawiskiem rozłożonym w czasie, a w okresie likwidacji

niezależnie od tego czy likwidowana firma prowadzi, czy nie prowadzi działalności gospodarczej, powstają na bieżąco różne rodzaje kosztów jak np. podatki od nieruchomości, opłaty stałe od mediów, nieczystości, itp., które winne być regulowane przez syndyka. Ponadto, lepiej jest dla zaspokojenia wierzycieli sprzedać likwidowaną firmę w „ruchu”, stąd syndyk wystąpił do Sądu o okresowe zezwolenie na prowadzenie działalności i takie zezwolenie na określony czas otrzymał od Sądu. Wspólnicy upadłej firmy na tę decyzję nie mieli żadnego wpływu.

Z posiadanych informacji przychody, jakie osiąga likwidowana spółka przeznaczone są wyłącznie na pokrywanie bieżących kosztów, przy czym za rok 2016 spółka osiągnęła przychody w wysokości 619 565,94 zł przy poniesionych kosztach, które wyniosły 685 920,93 zł.,

a zatem spółka zanotowała stratę w wysokości 66 354,99 zł.. Zarzucono, że na przebieg prowadzonej działalności wspólnicy upadłej spółki nie mieli żadnego wpływu. Syndyk działa

w imieniu własnym, odpowiada za podejmowane decyzje, co zgodne jest z art. 160 ust.1 i 3 oraz art. 169 prawa upadłościowego, a upadłość jest konsekwencją niewypłacalności danej firmy. Przy czym podkreślono, że wśród kategorii wierzytelności i należności podlegających zaspokojeniu z funduszu masy upadłości brak jest składek na ubezpieczenia społeczne opłacanych za upadłego, za okres po ogłoszeniu upadłości.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Po rozważeniu całokształtu okoliczności sprawy, Sąd uznał apelację za pozbawioną uzasadnionych podstaw i przez to niezaskługującą na uwzględnienie. Wyrok Sądu I instancji, jako prawidłowy i odpowiadający rzeczywistości stanowił, więc się ostać, jako niezmienny. Sąd Apelacyjny podziela ocenę prawną, jakiej dokonał Sąd pierwszej instancji

i uznaje ją za wyczerpującą, stąd nie zachodzi potrzeba powtarzania tak ustaleń jak i rozważań, zwłaszcza, że zostały przytoczone w uzasadnieniu Sądu Okręgowego.

Odnosząc się w pierwszej kolejności do zarzutów naruszenia przepisów prawa procesowego, zwrócić należy uwagę na to, że aby podstawa naruszenia prawa procesowego nadawała się do rozpoznania, skarżący powinien określić działanie (zaniechanie) sądu, naruszające konkretny przepis postępowania. Należy wskazać - w nawiązaniu do hipotezy tego przepisu - na czym polegało jego naruszenie, a także wpływ tego naruszenia na rozstrzygnięcie. Innymi słowy, konieczne jest wykazanie, że uchybienie sądu w tym zakresie mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy. Tymczasem apelujący zarzucając naruszenie przepisów prawa procesowego - art. 233 § 1 k.p.c. - w istocie nie wskazał na takie działania czy zaniechania Sądu Okręgowego, które miałyby wpływ na rozstrzygnięcie sprawy. Apelujący zarzuca, że naruszenie to miałyby polegać na pominięciu zeznań stron, z których wynikałoby, że po ogłoszeniu upadłości, spółka (...), R. G. (1) w upadłości likwidacyjnej

z siedzibą w J. nie zaprzestała prowadzenia działalności gospodarczej. Tymczasem z zeznań tych wynika, że syndyk po uzyskaniu od Sądu okresowego zezwolenia na prowadzenie działalności przez spółkę prowadził ją samodzielnie, a wspólnicy upadłej firmy na tę i inne decyzje syndyka nie mieli żadnego wpływu. Sąd Okręgowy dokonał rzetelnej i trafnej oceny przeprowadzonych dowodów i ocena ta nie wykracza poza ramy określone przepisem art. 233 § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy wielokrotnie wskazywał, że postawienie zarzutu obraży art. 233 § 1 k.p.c. nie może polegać na zaprezentowaniu przez skarżącą stanu faktycznego przyjętego na podstawie własnej oceny dowodów; skarżąca może tylko wykazywać, posługując się wyłącznie argumentami jurydycznymi, że sąd rażąco naruszył ustanowione w wymienionym przepisie zasady oceny wiarygodności i mocy dowodów i że naruszenie to miało wpływ na wynik sprawy (por.m.in. wyroki Sądu Najwyższego z 14 stycznia 2000 r. w sprawie I CKN 1169/99 Biul.SN 2000/5/11, z 10 kwietnia 2000 r. w sprawie V CKN 17/2000, Biul.SN 2000/6/13). W niniejszej sprawie z pewnością nie zachodzi sugerowana w apelacji sprzeczność istotnych ustaleń sądu z treścią zebranego w sprawie materiału. Sprzeczność taka ma miejsce wówczas, gdy rozstrzygnięcie sądu pierwszej instancji jest sprzeczne z tymi istotnymi dla rozstrzygnięcia okolicznościami, które sąd ustalił w toku postępowania albo, gdy wyprowadził logicznie błędny wniosek z ustalonych przez siebie okoliczności, albo wreszcie, gdy sąd przyjął fakty za ustalone bez dostatecznej podstawy. Nie zachodzi taka sprzeczność, gdy sąd dokonał ustaleń sprzecznych z częścią materiału dowodowego, gdy odrzucił jego część, po dokonaniu wszechstronnej, prawidłowo umotywowanej oceny. Nie można, zatem Sądowi Okręgowemu czynić zarzutów, gdy dokonał ustaleń faktycznych opierając się na niektórych dowodach, tj. tych, którym dał wiarę, jeżeli

należycie umotywował swoje stanowisko. Z uwagi na powyższe Sąd Apelacyjny stwierdza, iż wbrew stanowisku wyrażonemu w apelacji, dokonana przez Sąd Okręgowy ocena dowodów odpowiada regułom określonym przepisami art. 233 § 1 k.p.c. Wszystkie przeprowadzone dowody zostały przez Sąd Okręgowy przywołane i omówione w sposób obiektywny, rzetelny i wszechstronny. Nadto sąd pierwszej instancji szczegółowo przedstawił, dlaczego określone dowody uznał za wiarygodne, a innym odmówił wiary. Tym samym Sąd Apelacyjny podzielił dokonaną przez Sąd Okręgowy ocenę, bowiem apelująca nie podważyła skutecznie prawidłowości tej oceny.

Brak jest również podstaw do uznania, że w sprawie doszło do naruszenia wskazanych w apelacji przepisów prawa materialnego.

Zaskarżone w niniejszej sprawie decyzje dotyczą objęcia wnioskodawców obowiązkowym ubezpieczeniem społecznym z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej i posiadanego statusu wspólników spółki jawnej w likwidacji.

Stosownie do przepisów ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tj. Dz.U. z 2016 r. poz.963) osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym (art. 6 ust. 1 pkt 5), ubezpieczeniu wypadkowemu (art. 12 ust. 1) oraz dobrowolnie, na swój wniosek ubezpieczeniu chorobowemu (art. 11 ust. 2). Przepis art. 8 ust. 6 ustawy systemowej zawiera definicję osoby prowadzącej pozarolniczą działalność, uznając za taką między innymi osobę prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie przepisów o działalności gospodarczej lub innych przepisów szczególnych (pkt 1) i wspólnika jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością oraz wspólników spółki jawnej, komandytowej lub partnerskiej (pkt 4).

W myśl natomiast art. 13 pkt 4 ustawy osoby prowadzące pozarolniczą działalność podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym w okresie od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności (z wyłączeniem - od dnia 20 września 2008 r. - okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej). Z kolei w myśl art. 4 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (tj. Dz.U. z 2013 r. poz. 672) przedsiębiorcą w jej rozumieniu jest osoba fizyczna, osoba prawna i jednostka organizacyjna niebędąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną - wykonująca we własnym imieniu działalność gospodarczą (ust. 1), zdefiniowaną w art. 2 jako zarobkowa działalność wytwórcza, budowlana, handlowa, usługowa oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie kopalin ze złóż, a także działalność zawodowa, wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły.

Zgodnie zaś z art. 22 ust. 1 ustawy z dnia 15 września 2000 r. - Kodeks spółek handlowych (Dz.U. Nr 94, poz. 1037 ze zm.), spółką jawną jest spółka osobowa, która prowadzi przedsiębiorstwo pod własną firmą, a nie jest inną spółką handlową, a zgodnie z art. 26 § 4 k.s.h. spółka cywilna może być przekształcona w spółkę jawną przez zgłoszenie do sądu rejestrowego. Ustawa przyznaje spółce jawnej zdolność prawną i zdolność do czynności prawnych, co oznacza, że jest ona podmiotem prawa i znajdują do niej odpowiednie zastosowanie przepisy o osobach prawnych. Spółka jawna jest tym samym przedsiębiorcą, bowiem to ona (a nie wspólnicy) prowadzi działalność gospodarczą i podlega obowiązkowi wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego. Wspólnicy spółki jawnej działają wyłącznie w imieniu i na rachunek spółki. Spółka jawna, będąc spółką prawa handlowego, powinna dawać lepszą gwarancję bezpieczeństwa w obrocie gospodarczym, czemu służy bardziej szczegółowe uregulowanie jej tworzenia i prowadzenia w porównaniu do spółki cywilnej.

Wbrew jednak zarzutowi apelacji, ogłoszenie upadłości likwidacyjnej spółki jawnej – co w niniejszej sprawie nastąpiło w dniu(...) roku – nie jest obojętne dla uznania oceny statusu wspólnika i tego czy podlega on nadal ubezpieczeniom społecznym. Wszak

z dniem ogłoszenia upadłości majątek upadłego staje się masą upadłości. W jej skład wchodzi majątek należący do dłużnika w dniu ogłoszenia upadłości i nabyty w toku postępowania upadłościowego z wyjątkiem składników wymienionych w art. 62 i nast. ustawy z dnia 28.02.2003 r. – Prawo upadłościowe i naprawcze (Dz. U. z 2009 r. poz.1361) . Jeżeli ogłoszono upadłość obejmującą likwidację majątku upadłego, upadły traci prawo zarządu majątkiem oraz możliwość korzystania z niego (art. 75 ust. 1 pr.u.n.). Z dniem ogłoszenia upadłości upadły traci legitymację do występowania w sprawach dotyczących masy, pozostaje natomiast stroną w znaczeniu materialnoprawnym, jako

podmiot stosunku prawnego, z którego wyniknął spór. Brak legitymacji formalnej upadłego nie jest co prawda równoznaczny z brakiem po jego stronie zdolności prawnej, tj. zdolności bycia podmiotem praw i obowiązków, ale zgodnie z art. 144 pr.up.n., postępowania sądowe i administracyjne dotyczące masy upadłości mogą być wszczęte i dalej prowadzone jedynie przez syndyka i przeciw niemu. Powyższy cel jest sprzeczny z przytoczoną wyżej definicją działalności gospodarczej, której zadaniem jest prowadzenie działalności zarobkowej, w sposób zorganizowany, ciągły, a przede wszystkim faktyczny. Tych elementów w sposób oczywisty jest w niniejszej sprawie brak.

Z treści art. 173 pr.up.n. wynika, że syndyk niezwłocznie obejmuje majątek upadłego, zarządza nim, zabezpiecza go przed zniszczeniem, uszkodzeniem lub zabránieniem go przez osoby postronne oraz przystępuje do jego likwidacji. Czynności tych dokonuje w miejsce dotychczasowego właściciela, a także kierownictwa zakładu pracy wobec pracownika. Upadły jest obowiązany wskazać i wydać syndykowi cały swój majątek, a także wydać wszystkie dokumenty dotyczące jego działalności, majątku oraz rozliczeń, w szczególności księgi rachunkowe, inne ewidencje prowadzone dla celów podatkowych i korespondencję. Jak ustalono

w sprawie wnioskodawcy utracili jakiegokolwiek władztwo nad spółką. Od chwili ogłoszenia upadłości wnioskodawcy nie wykonywali żadnej faktycznej działalności gospodarczej,

a w szczególności nie mieli ani prawnej ani faktycznej możliwości dokonywania czynności związanych z prowadzoną przez spółkę działalnością, chociaż nadal formalnie występowali, jako przedsiębiorcy w rejestrze działalności gospodarczej. Nie ma racji organ rentowy utożsamiając fakt występowania w rejestrze gospodarczym, niepołączony z faktycznym prowadzeniem działalności, z podstawą do zaistnienia obowiązkowych ubezpieczeń społecznych. Samodzielne występowanie w rejestrze gospodarczym, niepołączone z zaangażowaniem się w działalność gospodarczą, nie może być uznane za prowadzenie rzeczywistej, faktycznej działalności gospodarczej.

Podsumowując, należy jednoznacznie wskazać, że stanowisko Sądu Okręgowego w Krośnie co do braku obowiązku podlegania przez wnioskodawców ubezpieczeniom z tytułu działalności gospodarczej, od dnia 9 sierpnia 2016 r. jest prawidłowe i zgodne z ww. przepisami. Należy zaznaczyć, że kwestia podlegania ubezpieczeniu społecznemu ma podstawowy charakter dla kwestii wymierzenia składek ubezpieczeniowych i ustalenia ich podstawy wymiaru.

Mając na uwadze powyższe wywody Sąd Apelacyjny oddalił apelację organu rentowego, jako bezzasadną stosownie do art. 385 kpc.